

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CANCELARIA PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea III, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2101 Fax: (+40-21) 312.54.80

Dosar nr.3435A/2026

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 8936 / 25 MAY 2026

Domnului Sorin Mihai GRINDEANU,
Președintele Camerei Deputaților

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 214056 CP
20 26 Luna 05 Ziua 26

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiile Unite referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală (PL-x 228/2026).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 17 iunie 2026 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 24 iunie 2026.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

ELENA SIMINA TANĂSESCU

7/15 SE/24. V. 2026

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE

Intrare Nr. 1/412/38
20 26 Luna 05 Ziua 25

ACCF

Presidence 2025-2028

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Nr. 749 din 22 mai 2026

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 3435A / 2026

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 8903 / 22 MAY 2026

Doamnei judecător Elena-Simina TĂNĂSESCU,
Președintele Curții Constituționale

Stimată doamnă președinte,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituția României și ale art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă transmitem *Hotărârea nr. 1 din 22 mai 2026* a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție vizând sesizarea Curții Constituționale în scopul de a se pronunța asupra constituționalității *Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2020 privind Codul de procedură penală (PL-x nr. 228/2026)*.

Cu deosebită considerație,

Președintele
Înaltei Curți de Casație și Justiție
Judecător
LIA SAVONEA

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚII UNITE

HOTĂRÂREA nr. 1
Ședința din 22 mai 2026

1. Sub președinția doamnei judecător Lia Savonea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,
2. Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 27 lit. b) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, s-a întrunit pentru sesizarea Curții Constituționale în vederea exercitării controlului de constituționalitate, înainte de promulgare, asupra Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală (PL-x nr. 228/2026).
3. Sesizarea este legitimată constituțional de dispozițiile art. 146 lit. a) din Constituția României și de prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd dreptul Înaltei Curți de Casație și Justiție de a sesiza Curtea Constituțională pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare.
4. Din totalul de 109 judecători în funcție, au fost prezenți 96 judecători.
5. În urma dezbaterilor, deliberând, Secțiile Unite au hotărât să fie sesizată Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală (PL-x nr. 228/2026) în raport de prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 și art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție.

Încălcarea principiului legalității [art. 1 alin. (5) din Constituție]

6. Reglementarea cuprinsă la pct. 2 din Lege, care prevede introducerea unui nou alineat la art. 43, alin. (4), potrivit căruia „(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică și în procedura camerei preliminare. Reunirea nu se poate dispune în

conestația formulată împotriva încheierilor prevăzute la art. 346", ridică probleme de neconstituționalitate din perspectiva art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât soluția legislativă este necorelată cu arhitectura actuală a procedurii camerei preliminară și cu competența funcțională a judecătorului de cameră preliminară, neintegrându-se organic în cadrul normativ existent.

7. Astfel, actul normativ implică o modificare a competenței funcționale a judecătorului de cameră preliminară care, în analiza sa, va fi ținut să antameze fondul cauzei deși, potrivit art. 3 și art. 54 din Codul de procedură penală, acesta îndeplinește funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, fiind competent să verifice legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală.

8. Însă, dispozițiile art. 346 din Codul de procedură penală reglementează limitativ măsurile ce pot fi dispuse de judecătorul de cameră preliminară, între acestea nefiind prevăzută reunirea cauzelor, aspect ce generează incoerență legislativă și afectează previzibilitatea normei.

9. Deși trebuie avut în vedere că dosarele de urmărire penală pot fi instrumentate de unități de parchet diferite, în ipoteza în care s-a dispus reunirea cauzelor, iar ulterior judecătorul de cameră preliminară constată, potrivit art. 346 din Codul de procedură penală, că neregularitățile privesc exclusiv una dintre cauzele reunite, soluția de restituire la parchet nu poate fi dispusă decât după o prealabilă disjungere a cauzei respective. În lipsa unei asemenea măsuri, „restituirea cauzei” la parchet ar echivala, în mod implicit, cu infirmarea măsurii inițiale de reunire a cauzelor.

10. În același timp, întrucât restituirea nu se poate dispune simultan la două unități de parchet, ci doar la una singură, având în vedere că dosarele au fost reunite și formează un tot unitar, intervin probleme cu privire la refacerea actelor de urmărire penală constatate nule într-o cauză în care rechizitoriul nu a fost întocmit de procurorul căruia i se va restitui dosarul cauzelor reunite.

11. De subliniat că, odată reunite cauzele, judecătorul de cameră preliminară nu va putea dispune restituirea dosarului uneia sau alteia dintre cauze întrucât acestea vor forma din momentul reunirii o singură cauză, iar potrivit art. 346 din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară dispune restituirea întregii cauze, ceea ce înseamnă că este necesar în prealabil să dispună disjungere cauzei față de care nu se constată neregularități în cadrul urmăririi penale.

12. Prin urmare, soluția propusă nu se integrează organic în întregul context normativ care reglementează procedura camerei preliminară.

13. Aceleași vicii de neconstituționalitate sunt identificate și în privința reglementării de la pct. 3 al actului normativ adoptat, în conformitate cu care „(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător în procedura de cameră preliminară. Disjungere cauzei se dispune și atunci când numai pentru unele dintre infracțiuni sau numai pentru unii inculpați se impune restituirea cauzei la

parchet. În cazurile prevăzute la art. 43 alin. (1), judecătorul de cameră preliminară dispune, dacă este cazul, restituirea întregii cauze la parchet.”.

14. În arhitectura actuală a procesului penal, potrivit art. 46 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța poate dispune disjungerea cauzei pentru unii dintre inculpați sau pentru unele infracțiuni, atunci când această măsură este necesară pentru buna desfășurare a judecății. Totodată, conform art. 63 alin. (1) din Codul de procedură penală, dispozițiile art. 46 se aplică și în cursul urmăririi penale. Cu toate acestea, nici dispozițiile menționate și nici normele care reglementează procedura camerei preliminare nu conțin o normă de trimitere care să permită aplicarea instituției disjungerii și în această fază procesuală.

15. În același timp, potrivit art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală, una dintre soluțiile pe care le poate pronunța judecătorul de cameră preliminară este restituirea cauzei la parchet, adică restituirea întregii cauze. În mod corespunzător, și procurorul, în condițiile art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, poate solicita restituirea cauzei în ansamblul său, fără a avea posibilitatea de a limita menținerea acuzației doar cu privire la o parte dintre inculpați ori numai în raport cu anumite infracțiuni. Așadar, reglementarea în vigoare nu consacră posibilitatea unei restituiri parțiale a cauzei la parchet.

16. De asemenea, potrivit art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară poate dispune începerea judecății numai cu privire la întreaga cauză, textul de lege neprevăzând posibilitatea începerii judecății în mod fragmentat, exclusiv pentru unul sau pentru o parte dintre inculpați.

17. Pe lângă faptul că reglementarea procesual penală actuală nu consacră soluții fragmentate în procedura camerei preliminare, există și argumente care țin de necesitatea asigurării coerenței actului de justiție și a evitării pronunțării unor soluții contradictorii în cadrul aceleiași cauze. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că aceleași acte de urmărire penală sunt, în același timp, atât legale, cât și nelegale, în funcție de criticile formulate de inculpați în cauzele disjuncte, după cum nu se poate susține că aceleași probe au fost administrate simultan în mod loial și neloial, în raport cu apărările ori dovezile administrate distinct în cauzele separate.

18. Prin urmare, raportat la noua reglementare a reluării procedurii camerei preliminare, aceasta nu poate fi concepută decât ca o procedură unitară, privitoare la întreaga cauză, întrucât o reluare parțială nu este compatibilă cu exigențele unei bune înfăptuiri a justiției.

Încălcarea principiului legalității, a dreptului la un proces echitabil, a liberului acces la justiție, a dreptului la apărare și a principiului egalității în drepturi [art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție]

19. Reglementarea cuprinsă la pct. 45 din Lege, care prevede modificarea art. 343 alin. (3) și alin. (4) cu următorul conținut: „(3) *În cazul în care, deși procedura*

4

de citare este legal îndeplinită, soluționarea cererilor și excepțiilor nu se poate realiza la termenul stabilit potrivit dispozițiilor art. 344 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară acordă termen în continuare, fără citarea părților și a persoanei vătămate. Cu excepția termenului prevăzut la art. 345 alin. (3), termenele sunt stabilite în zile succesive. Pentru motive întemeiate, termenele în continuare în camera preliminară pot fi stabilite în zile nesuccesive, între care nu poate fi un interval mai mare de 7 zile. (4) Citațiile pentru termenul stabilit potrivit dispozițiilor art. 344 alin. (4) conțin mențiunea referitoare la acordarea termenelor în continuare și atenționarea că pentru termenele stabilite ulterior nu se vor emite alte citații, părțile și subiecții procesuali având obligația de a urmări parcursul dosarului”, contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție, întrucât elimină obligația de citare pentru termenele ulterioare celui stabilit potrivit art. 344 alin. (4) și instituie în sarcina părților și a subiecților procesuali obligația de „a urmări parcursul dosarului”, fără a reglementa în mod clar și previzibil modalitatea concretă de realizare a acestei obligații și fără a asigura garanții suficiente pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

20. Or, împrejurarea că procedura de citare este legal îndeplinită pentru primul termen nu echivalează cu existența unui termen în cunoștință pentru toate termenele ulterioare acordate în procedura camerei preliminare. În lipsa unei comunicări oficiale privind noile termene stabilite de instanță, nu poate fi prezumată cunoașterea efectivă de către părți a datei la care urmează să fie soluționate cererile și excepțiile formulate, cu atât mai mult cu cât textul criticat permite acordarea unor termene succesive, inclusiv în zile consecutive ori la intervale foarte scurte.

21. Totodată, norma criticată instituie în sarcina justițiabilului o obligație formulată într-o manieră vagă și lipsită de precizie, respectiv aceea de „a urmări parcursul dosarului”, fără a defini instrumentele, frecvența sau modalitățile procedurale prin care această obligație ar trebui realizată.

22. În aceste condiții, textul de lege nu satisface cerințele de claritate, precizie și previzibilitate dezvoltate în jurisprudența constantă a Curții Constituționale în aplicarea art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât destinatarul normei nu își poate adapta conduita în mod rezonabil și previzibil unei obligații al cărei conținut concret nu este determinat de legiuitor. Mai mult, soluția legislativă transferă asupra participantului în procesul penal riscul eventualelor deficiențe ale infrastructurii informatice a sistemului judiciar, cum sunt neactualizarea aplicației Ecris, indisponibilitatea portalurilor electronice ori erorile administrative privind afișarea termenelor de judecată.

23. Eliminarea procedurii de citare pentru termenele ulterioare afectează în mod direct dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât citarea legală nu reprezintă un simplu formalism procedural, ci garanția prin care statul asigură informarea oficială și efectivă a participanților cu privire la desfășurarea procedurilor judiciare. Participarea efectivă la proces presupune posibilitatea

concretă a părților de a cunoaște data termenului de judecată pentru a formula cereri, ridica excepții, propune probe și susține concluzii în condiții de contradictorialitate.

24. Or, în lipsa unei comunicări oficiale a termenelor acordate ulterior, există riscul ca instanța să procedeze la soluționarea cererilor și excepțiilor ori la efectuarea unor acte procedurale în lipsa părților interesate, ceea ce afectează caracterul efectiv al dreptului la apărare. Dreptul la participare în proces nu poate fi redus la o obligație continuă de diligență administrativă impusă participantului, cu atât mai mult în materia procedurii de cameră preliminară, etapă esențială pentru verificarea legalității sesizării instanței și a administrării probelor.

25. Trebuie subliniat că termenul în continuare nu poate fi recunoscut decât pentru acele situații care vizează o activitate judiciară unică, dar care, din motive obiective, nu poate continua la data la care a fost stabilit, părțile având reprezentarea efectivă a faptului că procedura va continua/va fi reluată la o dată apropiată, în cadrul aceleiași secvențe procesuale.

26. Or, reglementarea criticată extinde această viziune și asupra procedurii camerei preliminare, instituind practic o veritabilă ficțiune juridică, în contextul în care în cadrul acestei proceduri se realizează activități distincte care vizează soluționarea cererilor și a excepțiilor și nu doar o activitate unică, precum continuarea dezbaterilor, așa cum era prevăzut termenul în continuare acordat în cadrul dezbaterilor în vechea reglementare procesual penală.

27. Ca atare, în reglementarea criticată nu se poate susține în mod rezonabil că părțile au cunoștință efectivă despre toate termenele ulterioare acordate de instanță, termene care referindu-se la activități judiciare diferite presupuneau o citare distinctă pentru părțile care nu au dobândit un termen în cunoștință.

28. În mod particular, procedura camerei preliminare presupune verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală, fiecare act procedural în parte având aptitudinea de a influența decisiv desfășurarea ulterioară a procesului penal. Prin urmare, fiecare termen acordat poate avea o finalitate procedurală proprie și poate impune o conduită procesuală distinctă din partea participanților, aspect incompatibil cu prezumția că simpla citare pentru primul termen ar echivala cu informarea efectivă pentru toate termenele ulterioare.

29. Mai mult, spre deosebire de ipoteza clasică a termenului în continuare, în care noul termen este adus la cunoștința părților prezente în ședință, textul criticat permite acordarea succesivă a unor termene fără emiterea unor noi citații, inclusiv în lipsa părților și fără garanția că acestea au luat efectiv cunoștință despre data stabilită de instanță. În aceste condiții, instituția termenului în continuare este deturnată de la finalitatea sa și transformată într-un mecanism de suprimare a obligației de citare, incompatibil cu exigențele dreptului la apărare și ale procesului echitabil.

30. În egală măsură, soluția legislativă criticată este susceptibilă să genereze o discriminare indirectă între participanții la procesul penal, contrară art. 16 alin.

5

(1) din Constituție, întrucât afectează în mod disproporționat persoanele aflate în situații de vulnerabilitate economică, socială sau tehnologică. Textul de lege pornește de la prezumția nerealistă că orice justițiabil dispune permanent de acces la internet, de competențe digitale suficiente și de posibilitatea materială de a monitoriza constant stadiul cauzei.

31. Dispozițiile criticate sunt cu atât mai problematice în privința persoanelor private de libertate, a persoanelor vârstnice, a celor lipsite de resurse materiale ori provenind din medii defavorizate, pentru care monitorizarea permanentă a parcursului dosarului poate fi, în mod obiectiv, imposibilă sau excesiv de dificilă. În lipsa unor mecanisme procedurale efective de informare oficială, aceste categorii de justițiabili riscă să fie private în mod real de posibilitatea de a participa efectiv la procedura de cameră preliminară.

32. Prin urmare, reglementarea criticată goleşte de conținut garanțiile procedurale asociate citării legale, transferă în mod disproporționat asupra justițiabilului sarcina monitorizării procedurii judiciare și instituie o obligație lipsită de claritate și previzibilitate, fiind astfel susceptibilă să aducă atingere liberului acces la justiție, dreptului la apărare, principiului egalității armelor și exigențelor constituționale privind calitatea legii.

Încălcarea liberului acces la justiție, a dreptului la un proces echitabil, a dreptului la apărare, a principiului înfăptuirii justiției și a exigențelor constituționale privind claritatea și coerența normei juridice [art. 1 alin. (5), art. 21 alin. (3), art. 24 și art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție]

33. Reglementarea cuprinsă la pct. 50 din Lege, care prevede introducerea art. 346¹ cu următorul conținut: „Art. 346¹ – (1) Încheierile definitive ale judecătorului de cameră preliminară prin care au fost respinse cererile și excepțiile privind legalitatea administrării probelor sau a efectuării actelor de urmărire penală, precum și cele prin care au fost excluse probe administrate în cursul urmăririi penale ori s-a constatat nelegalitatea unor acte de urmărire penală au autoritate de lucru judecat, inclusiv în cazul unei noi trimiteri în judecată după restituirea cauzei la parchet, precum și în cauzele disjuncte. (2) Autoritatea de lucru judecat prevăzută la alin. (1) poate fi invocată în orice stare a procesului”, încalcă liberul acces la justiție și dreptul la apărare întrucât consacră o autoritate de lucru judecat extinsă unor încheieri pronunțate în procedura camerei preliminare, care nu soluționează fondul cauzei și care, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, nu se bucură de plenitudinea efectelor specifice hotărârilor definitive asupra fondului.

34. Autoritatea de lucru judecat, consacrată de art. 6 din Codul de procedură penală, care reglementează principiul *ne bis in idem* vizează judecata pe fondul acuzației penale, în sensul că „nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a

pronunțat o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică”.

35. În acest context, menționăm că prin Decizia nr. 802/2017, Curtea constituțională a constatat că „(...) *nerespectarea interdicției absolute statuată în cuprinsul normelor procesual penale ale art. 102 alin.(1) — potrivit căreia probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite „în cadrul procesului penal” — și a dispozițiilor art. 101 alin.(1)—(3) din Codul de procedură penală privind interzicerea explicită a administrării probelor prin practici neloiale atrage nulitatea absolută a actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate și excluderea necondiționată a probei în faza camerei preliminare. Întrucât nerespectarea dispozițiilor cuprinse în normele precitate cade sub incidența inadmisibilității care produce efecte prin intermediul nulității absolute, Curtea constată, totodată, că o verificare a loialității/legalității administrării probelor, din această perspectivă, este admisă și în cursul judecății, aplicându-se, în acest mod, regula generală potrivit căreia nulitatea absolută poate fi invocată pe tot parcursul procesului penal. Așadar, interdicția categorică a legii în obținerea probelor prin practici/procedee neloiale/nelegale justifică competența judecătorului de fond de a examina și în cursul judecății aceste aspecte (...).*” (a se vedea paragraful 29).

36. Prin urmare, din considerentele Deciziei nr. 802/2017 rezultă în mod explicit că verificarea legalității și loialității administrării probelor nu este epuizată exclusiv în procedura camerei preliminare, ci poate fi realizată și în faza de judecată, în ipoteza încălcării unor norme care atrag sancțiunea nulității absolute, respectiv în materia probelor obținute prin practici ori procedee neloiale, astfel cum acestea sunt reglementate de art. 101 și art. 102 alin. (1) din Codul de procedură penală. Curtea Constituțională a subliniat că interdicția utilizării probelor obținute prin practici nelegale sau neloiale produce efecte „*în cadrul procesului penal*”, ceea ce presupune posibilitatea instanței de judecată de a examina aceste aspecte pe tot parcursul procesului penal, independent de soluțiile anterior pronunțate de judecătorul de cameră preliminară.

37. Or, soluția legislativă criticată contravine în mod direct dezlegării obligatorii date de instanța de contencios constituțional, întrucât transformă constatările judecătorului de cameră preliminară referitoare la legalitatea administrării probelor în dezlegări definitive obligatorii inclusiv în privința acelor încălcări care, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, sunt sancționate cu nulitatea absolută. În acest mod, instanța investită cu soluționarea fondului cauzei este lipsită de posibilitatea de a verifica, inclusiv în cursul judecății, legalitatea probelor obținute prin practici sau procedee neloiale, deși asemenea vicii pot fi invocate în orice stare a procesului penal, tocmai în considerarea gravității lor și a incompatibilității acestora cu exigențele procesului echitabil.

38. De altfel, consacrarea unei autorități de lucru judecat cu privire la aspecte ce țin de legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală ignoră însăși distincția operată de Curtea Constituțională între efectele hotărârilor

6

pronunțate asupra fondului acuzației penale și cele ale încheierilor pronunțate în camera preliminară. Așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 812/2021, „(...) hotărârea pronunțată în procedura camerei preliminare, reglementată de art. 344-347 din Codul de procedură penală, nu are autoritate de lucru judecat decât în limitele stabilite de Curtea Constituțională, respectiv cât privește dispoziția de începere a judecării și imposibilitatea restituirii cauzei la procuror, adică legalitatea actului de sesizare (această din urmă interpretare a instanței constituționale este, de fapt, în acord cu dispozițiile art. 396 din Codul de procedură penală, în materia soluțiilor care pot fi pronunțate în faza de judecată și între care nu se regăsește restituirea cauzei la procuror).

61. Toate celelalte constatări ale judecătorului de cameră preliminară, care poartă asupra legalității administrării probelor și legalității efectuării actelor de urmărire penală, pot face obiectul rectificării în cadrul judecării în fond, în conformitate cu regulile aplicabile în materia nulităților, după distincțiile operate mai sus, și nu se bucură de autoritate de lucru judecat în fața instanței de fond sau de apel”.

39. În plus, extinderea autorității de lucru judecat asupra încheierilor pronunțate în camera preliminară este de natură să afecteze însăși finalitatea acestei faze procesuale, astfel cum aceasta a fost configurată de legiuitor și interpretată în jurisprudența Curții Constituționale. Procedura camerei preliminare are caracterul unei verificări prealabile, limitate la aspecte ce țin de competența instanței, legalitatea sesizării și legalitatea administrării probelor ori a efectuării actelor de urmărire penală, fără ca judecătorul de cameră preliminară să procedeze la administrarea nemijlocită a probelor și fără a realiza o cercetare judecătorească propriu-zisă. În aceste condiții, atribuirea unui efect specific hotărârilor asupra fondului unor încheieri pronunțate într-o procedură cu caracter preliminar și limitat apare ca fiind incompatibilă cu natura juridică a acestei instituții.

40. De asemenea, dispozițiile criticate sunt susceptibile să genereze consecințe incompatibile cu exigențele dreptului la apărare în ipoteza restituirii cauzei la parchet și a efectuării unor acte noi de urmărire penală. Într-o asemenea situație, cadrul probator și contextul procesual pot suferi modificări substanțiale, astfel încât menținerea automată a autorității de lucru judecat asupra unor chestiuni referitoare la legalitatea administrării probelor sau a actelor de urmărire penală analizate anterior poate împiedica exercitarea efectivă a dreptului părților de a formula noi apărări ori excepții raportate la evoluția cauzei și a împrejurărilor nou apărute.

41. În egală măsură, consacrarea autorității de lucru judecat inclusiv în cauzele disjuncte este de natură să afecteze individualizarea judecării și drepturile procesuale ale participanților din respectivele cauze, în condițiile în care persoanele cercetate în dosarele disjuncte pot avea o poziție procesuală distinctă, pot invoca apărări diferite ori pot formula critici proprii referitoare la legalitatea administrării probelor. Or, extinderea automată a efectelor unei încheieri pronunțate într-o altă cauză asupra unor participanți procesuali diferiți este

incompatibilă cu exigențele dreptului la un proces echitabil și ale caracterului individual al răspunderii penale.

42. În aceste condiții, norma criticată este de natură să afecteze rolul constituțional al instanței de judecată în înfăptuirea justiției, consacrat de art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, prin limitarea competenței acesteia de a verifica legalitatea administrării probelor și conformitatea procedurilor de urmărire penală cu exigențele constituționale și convenționale. Or, pronunțarea unei hotărâri pe fondul acuzației penale presupune posibilitatea instanței de a evalua în mod efectiv toate elementele relevante pentru stabilirea adevărului și pentru garantarea caracterului echitabil al procesului penal, inclusiv legalitatea probelor pe care se întemeiază soluția ce urmează a fi pronunțată.

43. În plus, soluția legislativă criticată este incompatibilă și cu dispozițiile art. 386¹ din Codul de procedură penală, care consacră posibilitatea instanței de judecată de a constata, în cursul judecării, nulitatea absolută a procedurii de cameră preliminară și de a dispune reluarea acesteia în limitele stabilite prin încheiere. Or, reglementarea expresă a acestei instituții arată că legiuitorul a recunoscut posibilitatea ca verificările realizate în camera preliminară să fie reanalizate în cazul existenței unor vicii de nulitate absolută.

44. În aceste condiții, instituirea prin art. 346¹ a unei autorități de lucru judecat asupra încheierilor definitive ale judecătorului de cameră preliminară referitoare la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală intră în contradicție cu mecanismul procedural prevăzut de art. 386¹ din Codul de procedură penală. Astfel, pe de o parte, legiuitorul recunoaște posibilitatea desființării actului prin care s-a dispus începerea judecării ca efect al constatării nulității absolute a procedurii de cameră preliminară, iar, pe de altă parte, consacră caracterul obligatoriu și definitiv al unor dezlegări pronunțate în aceeași procedură, inclusiv în orice stare a procesului.

45. Or, dacă instanța de judecată poate constata nulitatea absolută a procedurii de cameră preliminară și poate dispune reluarea acesteia, rezultă în mod necesar că aspectele referitoare la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală nu pot fi considerate soluționate definitiv prin efectul autorității de lucru judecat. Acceptarea unei interpretări contrare ar lipsi de efecte utile dispozițiile art. 386¹ din Codul de procedură penală și ar transforma posibilitatea reluării procedurii de cameră preliminară într-un mecanism pur formal, golit de conținut juridic efectiv.

46. Prin urmare, soluția legislativă criticată nu numai că se îndepărtează de jurisprudența Curții Constituționale referitoare la limitele autorității de lucru judecat în materia camerei preliminare, dar intră și într-o contradicție evidentă cu mecanismul procedural reglementat de art. 386¹ din Codul de procedură penală, afectând coerența internă a reglementării procesual penale și posibilitatea instanței de a asigura respectarea efectivă a garanțiilor fundamentale ale procesului echitabil.

8

În consecință, pentru considerentele de mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite

HOTĂRĂȘTE:

Sesizarea Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra constituționalității Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală (PL-x nr. 228/2026) în raport de prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 și art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție.

Anexăm tabelele cu semnături.

Presedinte

Judecător Lia Șavonea

Prim magistrat asistent

Aneta Ionescu

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ȘEDINȚA SECȚIILOR UNITE

Ședința din 22 mai 2026, ora 11:00

Nr. crt.	Numele și prenumele judecătorului	Semnătura
1.	SAVONEA LIA	
2.	CONSTANTINESCU MARIANA	
3.	IANCU ANA - HERMINA	

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ȘEDINȚA SECȚIILOR UNITE

Ședința din 22 mai 2026

, ora 11:00

- Secția I civilă -

Nr. crt.	Numele și prenumele judecătorului	Șemnătura
1.	POPOIAG ELENA CARMEN	
2.	BĂLDEAN DENISA LIVIA	
3.	BOLDEA IRINA ALEXANDRA	
4.	CONSTANDA ANDREIA LIANA	
5.	CRISTESCU SIMONA LALA	V Co
6.	CURELEA LAVINIA	Co
7.	DASCĂLU LAVINIA	Co
8.	DOBRESCU CRISTINA	
9.	DRĂGHICI DANIEL MARIAN	
10.	ENACHE CRISTIANA-DANA	
11.	FĂGET LIVIU EUGEN	
12.	FLOREA BURGAZLI DIANA	
13.	GLODEANU MIHAELA	

14.	HORTOLOMEI MARIANA	
15.	NECHITA MARICEL	co
16.	NEGOESCU GÂNDAC MIHAI ANDREI	
17.	NESTOR BEATRICE IOANA	
18.	NICOLAE ADINA GEORGETA	co
19.	PONEA ADINA GEORGETA	
20.	TIRICĂ ILEANA RUXANDRA	co
21.	TRUȚESCU CRISTINA	
22.	ZECA DORINA	
23.	ZIDARU GHEORGHE LIVIU	

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ȘEDINȚA SECȚIILOR UNITE

Ședința din 22 mai 2026, ora 11:00

- Secția a II-a Civilă -

Nr. crt.	Numele și prenumele judecătorului	Semnătura
1.	SURDU ADINA OANA	
2.	CÎRNU IULIA MANUELA	
3.	CONDOIU MINODORA	
4.	CRAIU IULIA	
5.	DUMINECĂ VIRGINIA FLORENTINA	
6.	DUȚĂ RUXANDRA MONICA	
7.	FLORESCU GEORGE BOGDAN	
8.	GRĂDINARU IANINA BLANDIANA	
9.	IACOB MARCELA MARTA	
10.	ISAILĂ MĂRIOARA	
11.	LUCACIUC ȘTEFAN IOAN	
12.	MANOLE DIANA	
13.	MIHĂIANU COSMIN HORIA	

14.	MÎNERAN MIHAELA
15.	NICOLAE ADRIANA
16.	NIȚU PETRONELA IULIA
17.	POLIȚEANU MIRELA
18.	POPA ROXANA
19.	PRISECARU ALINA-IRINA
20.	VRABIE VALENTINA
21.	ZAHARIA RODICA
22.	ZARAFIU SIMONA MARIA

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ȘEDINȚA SECȚIILOR UNITE

Ședința din 22 mai 2026, ora 11:00

- Secția de Contencios Administrativ și Fiscal -

Nr. crt.	Numele și prenumele judecătorului	Semnătura
1.	TĂMAGĂ ELENA DIANA	
2.	ARDELEANU CRISTINA	
3.	ASĂNICĂ ANDRA MONICA	
4.	BARBĂ IONEL	
5.	BERCARU ANDREEA	
6.	BÎCU VASILE	
7.	BOGASIU GABRIELA ELENA	
8.	CERCEL ANAMARIA – CRISTINA	
9.	CHIRIAC MARIA – VIOLETA	
10.	CRISTEA BOGDAN	
11.	DRAGOE ȘTEFANIA	
12.	DUMITRACHE VERONICA	
13.	FARMATHY GHEZA ATILA	

14.	FLOREA IONEL	
15.	GHICA-VELESCU ALINA NICOLETA	CO.
16.	GHERMAN LUCIAN IOAN	
17.	GLIGA RAMONA MARIA	CO
18.	GROSU CRISTINEL	
19.	HRUDEI MARIA	
20.	ILIE CARMEN MARIA	
21.	MARCHIDAN ANDREEA	
22.	MEIU EMILIAN CONSTANTIN	
23.	PANȚURU EMILIA – LENUȚA	
24.	PĂTRAȘCU-DUMA DIANA	CH
25.	PĂUN LUIZA MARIA	CO
26.	POHRIB ALINA	
27.	POPESCU ALEXANDRU RĂZVAN GEORGE	
28.	PRELIPCEAN ALINA GIANINA	
29.	RĂPEANU CLAUDIU – IULIAN	
30.	SECREȚEANU ADRIANA FLORINA	
31.	TĂNASE MIHNEA ADRIAN	
32.	VIȘAN DOINA	
33.	VIȘAN T. LILIANA	
34.	VLADU CREVON MĂDĂLINA ELENA	
35.	VOINESCU CARMEN MIHAELA	

ROMÂNIA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SEDINȚA SECȚIILOR UNITE
22 MAI 2026

- Secția Penală -

Nr. crt.	Numele și prenumele judecătorului	Semnătura
1.	MARCU ELENI CRISTINA	
2.	BARBU ANCA	
3.	BOGDAN IOANA	
4.	BURNEL OANA	
5.	CAZACU ANDREEA-MONA	
6.	CHITIDEAN GHEORGHE VALENTIN	—
7.	CÎRNARU SIMONA ELENA	—
8.	COBZARIU MARICELA	
9.	CRĂCIUNOIU SIMONA-CRISTINA	

10.	CRISTIU-NINU LUMINIȚA	
11.	DRAGOMIR ILIE IULIAN	
12.	FRĂȚILESCU PAUL-MIHAIL	conform angajamentului semnată Președinte Secție
13.	GLUGĂ ADRIAN	conform angajamentului semnată Președinte Secție
14.	ILIEȘ TITIANA	
15.	ISPAS ADRIANA	
16.	LEFTERACHE LAVINIA VALERIA	
17.	LUCACI IOANA-DELIA	
18.	MIHALCEA MIHAI ALEXANDRU	
19.	NICOLESCU ALIN SORIN	conform angajamentului semnată Președinte Secție
20.	POPA RODICA AIDA	
21.	RADU ADINA-ADRIANA	Co
22.	ROG LUCIA TATIANA	conform angajamentului semnată Președinte Secție
23.	ȘERBAN LEONTINA	

24.	TOCAN ISABELLE	cauþau empleskeruegczai seuucake izreleuto sache
25.	VASILE FRANCISCA MARIA	
26.	VOICA VALERICA	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind
Codul de procedură penală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 36 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) infracțiunile prevăzute de Codul penal la art. 188 – 191, 209 – 211, 218¹, 219¹ – 222¹, 254, 256¹, 263, 282, 289 – 294, 303, 304, 306, 307, 309, 345, 346, 354 și 361 – 367;”

2. La articolul 43, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (1) – (3) se aplică și în procedura camerei preliminare. Reunirea nu se poate dispune în contestația formulată împotriva încheierilor prevăzute la art. 346.”

3. La articolul 46, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător în procedura de cameră preliminară. Disjungerea cauzei se dispune și atunci când numai pentru unele dintre infracțiuni sau numai pentru unii inculpați se impune restituirea cauzei la parchet. În cazurile prevăzute la art. 43 alin. (1), judecătorul de cameră preliminară dispune, dacă este cazul, restituirea întregii cauze la parchet.”

4. La articolul 50, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă declinarea a fost determinată de competența materială sau după calitatea persoanei, instanța căreia i s-a trimis cauza poate menține, motivat, probele administrate, actele îndeplinite și măsurile dispuse de instanța care și-a declinat competența. Dacă probele administrate, actele îndeplinite și măsurile au fost dispuse, înainte de declinarea competenței, de o instanță superioară celei competente, acestea se mențin.”

5. La articolul 58, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Împotriva ordonanței prevăzute la alin. (2) nu poate fi formulată plângere.”

6. La articolul 80, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. – (1) În situația în care în cauză există un număr mare de persoane vătămate care nu au interese contrarii, acestea pot desemna o persoană care să le reprezinte interesele în cadrul procesului penal. În cazul în care persoanele vătămate nu și-au desemnat un reprezentant comun, pentru buna desfășurare a procesului penal, procurorul, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată poate desemna, prin ordonanță, respectiv prin încheiere motivată, un avocat din oficiu pentru a le reprezenta interesele. Încheierea sau ordonanța va fi comunicată persoanelor vătămate, care trebuie să încunoștințeze, în termen de 3 zile de la primirea comunicării, procurorul, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța în cazul în care refuză să fie reprezentați prin avocatul desemnat din oficiu. Toate actele de procedură comunicate reprezentantului sau de care reprezentantul a

luat cunoștință sunt prezumate a fi cunoscute de către persoanele reprezentate.”

7. La articolul 80, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În situația în care mai multe persoane vătămate care nu au interese contrarii sunt reprezentate prin avocat, comunicarea rechizitoriului se realizează la acest avocat.”

8. La articolul 81 alineatul (1), literele a¹), e) și g²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a¹) dreptul de a fi informată cu celeritate despre împrejurarea că persoana aflată în arest, urmărită penal sau condamnată pentru infracțiunea săvârșită asupra sa este eliberată sau a evadat din detenție, precum și cu privire la orice măsuri relevante adoptate pentru protecția sa în caz de eliberare sau evadare a autorului infracțiunii, inclusiv atunci când față de acesta s-a luat măsura de siguranță a internării medicale sau internarea medicală provizorie;

.....
e) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii, precum și dreptul de a i se comunica o copie a rechizitoriului;

.....
g²) dreptul de a i se comunica, atunci când nu înțelege limba română, traducerea într-o limbă pe care o înțelege, a oricărei soluții de netrimitere în judecată, a rechizitoriului și a oricărei hotărâri judecătorești care soluționează fondul cauzei. Organul judiciar nu are obligația de a traduce acele părți din actele de procedură care nu se referă la fapta săvârșită asupra persoanei vătămate;”

9. La articolul 81 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, lit. h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) dreptul la asistență juridică gratuită, la avans din compensația financiară și la compensație financiară recunoscut anumitor categorii de victime potrivit legii speciale;”

10. După articolul 81 se introduce un nou articol, art. 81¹, cu următorul cuprins:

**„Informarea
victimii despre
punerea în libertate
în orice fel sau
evadarea
făptuitorului**

Art. 81¹. – (1) Procurorul, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată pe rolul căreia se află cauza, respectiv judecătorul delegat cu executarea de la instanța de executare, informează victima infracțiunii și membrii de familie ai acesteia, care ar putea fi în pericol, despre împrejurarea că persoana aflată în arest preventiv, în arest la domiciliu sau în executarea unei pedepse ori măsuri educative privative de libertate, respectiv care este internată medical, va fi eliberată. Dacă data eliberării este cunoscută, informarea victimei infracțiunii și a membrilor de familie ai acesteia se realizează cu cel puțin 5 zile înainte de momentul eliberării inculpatului, condamnatului sau făptuitorului internat medical, iar în celelalte cazuri informarea se realizează de îndată.

(2) În cazul evadării din locul în care inculpatul sau condamnatul execută măsura preventivă privativă de libertate, pedeapsa închisorii ori a detențiunii pe viață, administrația locului de deținere sau organul de poliție care supraveghează respectarea executării măsurii arestului la domiciliu înștiințează, de îndată, organul judiciar prevăzut la alin. (1), precum și organul de poliție în a cărui circumscripție locuiește victima, care, de urgență, informează victima infracțiunii și membrii de familie ai acesteia care ar putea fi în pericol.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) organul judiciar competent, dacă este cazul, ia oricare dintre măsurile de protecție prevăzute la art. 126 sau 127 pentru victima infracțiunii și membrii de familie ai acesteia.

(4) Dispozițiile alin. (1) – (3) se aplică în mod corespunzător în cazul părăsirii locului în

care se execută o măsură educativă privativă de libertate ori a unității sanitare de specialitate în cazul internării medicale provizorii, internării nevoluntare sau a măsurii de siguranță a internării medicale.”

11. La articolul 83, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română, precum și de traducerea motivelor de privare de libertate a acestuia, în scris sau oral în cauzele urgente, a rechizitoriului și a oricărei hotărâri judecătorești care soluționează fondul cauzei, cu excepția acelor părți care nu sunt relevante pentru acuzația formulată împotriva sa;”

12. La articolul 93 alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) După începerea urmăririi penale, asistența juridică este obligatorie când persoana vătămată sau partea civilă este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu ori cu capacitate de exercițiu restrânsă sau când persoana vătămată sau partea civilă este victima uneia dintre infracțiunile prevăzute de art. 197, 199, 209 – 216¹, 218, 218¹, 219, 219¹, 219², 221, 222 și 223 din Codul penal.”

13. Articolul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Întrebările privind
persoana
suspectului sau a
inculpatului**

Art. 107. – (1) La începutul primei audieri, organul judiciar adresează întrebări suspectului sau inculpatului cu privire la nume, prenume, poreclă, data și locul nașterii, codul numeric personal, numele și prenumele părinților, cetățenia, starea civilă, situația militară, studiile, profesia ori ocupația, locul de muncă, numărul de telefon, domiciliul și adresa unde locuiește efectiv, adresa poștală sau electronică la care dorește să îi fie comunicate actele de procedură, precum și orice alte date de contact la care acestea pot fi trimise prin mijloace ce asigură transmiterea textului, antecedentele penale sau dacă împotriva sa se desfășoară un alt proces

penal, dacă solicită un interpret în cazul în care nu vorbește sau nu înțelege limba română ori nu se poate exprima, precum și cu privire la orice alte date pentru stabilirea situației sale personale.

(2) Întrebările prevăzute la alin. (1) se repetă la audierile ulterioare doar atunci când organul judiciar consideră necesar, cu excepția informațiilor privind locul și modul citării, care se actualizează la fiecare audiere.”

14. La articolul 111 alineatul (2), literele c) – e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) dreptul de a propune administrarea de probe, dreptul de a adresa întrebări inculpatului, martorilor și experților, dreptul de a consulta dosarul, dreptul de a ridica excepții și de a pune concluzii, în condițiile prevăzute de lege, precum și dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale a cauzei;

d) dreptul de a fi încunoștințată cu privire la desfășurarea procedurii, dreptul de a formula plângere prealabilă, dreptul de a se constitui parte civilă, precum și dreptul de a i se comunica o copie a oricărei soluții de netrimitere în judecată, a rechizitoriului și a oricărei hotărâri judecătorești care soluționează fondul cauzei;

e) obligația de a se prezenta la chemările organelor judiciare, atunci când este citată în vederea ascultării sale sau în alte cazuri în care organul judiciar consideră că prezența sa este necesară;”

15. La articolul 111, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Dacă persoana vătămată nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română, aceștia i se aduc la cunoștință drepturile prevăzute la art. 81 alin. (1) lit. g¹) și g²).

(2²) Victimelor prevăzute la art. 113 alin. (2) li se aduc la cunoștință, după caz, drepturile la asistență juridică gratuită, la avans din compensația financiară și la compensație financiară, precum și alte drepturi prevăzute pentru anumite categorii de victime în legi speciale.”

16. La articolul 111, alineatele (5), (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Persoanei vătămate i se aduce la cunoștință, cu ocazia primei audieri, de către organul de urmărire penală și de către instanța de judecată, faptul că, în cazul în care inculpatul va fi privat de libertate, va fi condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, respectiv în cazul în care față de acesta se va lua măsura de siguranță a internării medicale sau internarea medicală provizorie, poate să fie informată cu privire la punerea în libertate în orice mod sau evadarea acestuia, inclusiv din unitatea în care executa măsura internării medicale.

.....

(7) Audierea și, după caz, reaudierea de către organele de cercetare penală a persoanelor vătămate care au fost victime ale infracțiunilor prevăzute la art. 197, 199, 209 – 216¹, 218, 218¹, 219, 219¹, 219², 221, 222, 223 și 374 din Codul penal, precum și în alte cazuri în care, din cauza împrejurărilor comiterii faptei, acest lucru se apreciază ca fiind necesar, se efectuează numai de către o persoană de același sex cu persoana vătămată. Dacă acest lucru nu este posibil, audierea și, după caz, reaudierea poate fi realizată de o persoană care nu este de același sex cu persoana vătămată, numai cu acordul acesteia, după consultarea avocatului său și, după caz, a psihologului sau a specialistului în consilierea victimelor.

(8) Dacă persoana vătămată este minor înregistrarea audierii acesteia prin mijloace tehnice audio-video este obligatorie în toate cazurile. Audierea persoanelor vătămate prevăzute la alin. (7) se înregistrează prin mijloace tehnice audio-video, iar atunci când înregistrarea video nu este posibilă, înregistrarea se realizează în toate cazurile prin mijloace tehnice audio.”

17. La articolul 128, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Încheierea prin care se dispune măsura de protecție se păstrează în condiții de confidențialitate. Dacă protecția martorului este necesară și după rămânerea definitivă a hotărârii, sunt aplicabile, după caz, dispozițiile art. 127 sau ale legii speciale.”

18. După articolul 128 se introduce un nou articol, art. 128¹, cu următorul cuprins:

**„Măsurile
de protecție dispuse
după rămânerea
definitivă a hotărârii**

Art. 128¹. – (1) În cazul în care, după rămânerea definitivă a hotărârii, există o suspiciune rezonabilă că viața, integritatea corporală, libertatea, bunurile sau activitatea profesională a unui martor, a persoanei vătămate sau a părții civile ori a unui membru de familie al acestora ar putea fi puse în pericol ca urmare a datelor pe care le-au furnizat organelor judiciare sau a declarațiilor lor, instanța de executare dispune una sau mai multe dintre măsurile de protecție prevăzute la art. 126 sau 127 ori, după caz, dintre cele prevăzute de legea specială privind protecția martorilor.

(2) Măsurile de protecție pot fi dispuse față de martorul, persoana vătămată, partea civilă și membrii de familie ai acestora în condițiile prevăzute la alin. (1) indiferent dacă aceștia au beneficiat de măsuri de protecție în cursul procesului.

(3) Pentru luarea măsurilor de protecție judecătorul delegat cu executarea poate fi sesizat de oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (1), de organele de urmărire penală, de serviciul de probațiune sau de administrația locului de deținere care au informații despre potențialul pericol.

(4) Judecătorul delegat cu executarea din cadrul instanței de executare poate dispune ca procurorul să efectueze de urgență verificări cu privire la temeinicia cererii de protecție și soluționează cauza în camera de consiliu, fără participarea persoanei care a formulat cererea. Prevederile art. 128 alin. (4) – (8) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prevederile alin. (1) – (3) se aplică în mod corespunzător și în situația în care, după finalizarea urmăririi penale printr-o soluție de

netrimiteri în judecată, există o suspiciune rezonabilă că viața, integritatea corporală, libertatea, bunurile sau activitatea profesională a unui martor, a persoanei vătămate sau a părții civile ori a unui membru de familie al acestora ar putea fi puse în pericol ca urmare a datelor pe care le-au furnizat organelor judiciare sau a declarațiilor lor. Procurorul ia măsurile de protecție din oficiu sau la cererea ori sesizarea persoanelor sau instituțiilor prevăzute la alin. (1) sau (3). Prevederile art. 126 alin. (1), (4), (5) și (8) se aplică în mod corespunzător.”

19. La articolul 130 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) martorului care a fost victima unei infracțiuni prevăzute la art. 113 alin. (2), dar care nu participă în procesul penal în calitate de persoană vătămată.

20. La articolul 130, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Înregistrarea audierii martorului vulnerabil prin mijloace tehnice audio-video este obligatorie. Atunci când înregistrarea video nu este posibilă, înregistrarea se realizează prin mijloace tehnice audio.”

21. La articolul 168, alineatele (9) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) În vederea executării percheziției dispuse, pentru asigurarea integrității datelor informatice stocate pe obiectele ridicate, procurorul dispune efectuarea de copii. Data la care urmează să se efectueze desigilarea și efectuarea copiilor se comunică persoanei fizice sau reprezentantului persoanei juridice de la care a fost ridicat sistemul informatic sau suportul de stocare, care are dreptul să participe la desigilare și la efectuarea copiilor, dispozițiile art. 159 alin. (10) și (11) aplicându-se în mod corespunzător. Lipsa persoanelor legal citate nu împiedică desfășurarea procedurii.

.....
 (11) Suspectul sau inculpatul are dreptul să participe la desigilarea sistemului informatic sau a suportului de stocare care îi

apartine sau are legătură cu cauza în care este inculpat sau suspect, și la efectuarea copiilor, iar când acesta este reținut ori arestat, va fi adus în acest scop, cu excepția cazului în care refuză, în scris, să participe. În cazul în care suspectul sau inculpatul nu poate fi adus, desigilarea și efectuarea copiilor se fac în prezența avocatului ales ori numit din oficiu.”

22. La articolul 229, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 229. – (1) Când măsura arestării preventive a fost luată față de un inculpat în a cărui ocrotire se află un minor, o persoană căreia i s-a instituit tutela sau curatela, tutela specială sau consilierea judiciară ori o persoană care, datorită vârstei, bolii sau altei cauze, are nevoie de ajutor, autoritatea competentă este încunoștințată, de îndată, în vederea luării măsurilor legale de ocrotire pentru persoana respectivă.”

23. La articolul 242, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul în care cererea privind revocarea sau înlocuirea măsurii preventive a fost respinsă, în situațiile prevăzute la alin. (1) – (3), o nouă cerere de revocare sau înlocuire a măsurii preventive în intervalul de timp rămas până la expirarea duratei măsurii preventive în curs poate fi formulată doar dacă există temeiuri noi, care nu au fost avute în vedere la soluționarea cererii anterioare.”

24. La articolul 257, alineatele (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Comunicarea citațiilor și a tuturor actelor de procedură se va face, din oficiu, prin agenții procedurale ai organelor judiciare sau prin orice alt salariat al acestora, prin intermediul organelor de poliție sau al jandarmeriei, al poliției locale ori prin serviciul poștal sau de curierat.

.....
 (5) Citarea se poate realiza și prin intermediul poștei electronice sau prin orice alt sistem de mesagerie electronică, la adresa electronică indicată în acest scop de persoana citată.”

25. La articolul 257, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Dacă citarea nu s-a putut realiza conform alin. (1), (2), (5) și (6), aceasta poate fi îndeplinită prin orice mijloace electronice care

asigură transmiterea textului către destinatar, dar fără a fi accesibil publicului, indicate sau recunoscute de aceasta ca aparținându-i. Prevederile art. 260 alin. (7) se aplică în mod corespunzător.”

26. La articolul 257, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

„(9) Dacă adresele la care se efectuează citarea nu sunt cunoscute de către inculpat și trebuie să rămână confidențiale față de acesta, dovezile de îndeplinire a procedurii de citare și de comunicare a actelor de procedură pentru victimele prevăzute la art. 113 alin. (2) se păstrează potrivit dispozițiilor art. 289¹ alin. (4). Despre modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul cauzei.”

27. La articolul 258, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Citația transmisă unei victime prezumată vulnerabilă potrivit dispozițiilor art. 113 alin. (2), trebuie să cuprindă mențiunea că citarea se face în vederea audierii acesteia sau că organul judiciar consideră că prezența sa este necesară. Pentru alte termene la care sunt stabilite ședințe de judecată, în citație se menționează că prezența persoanei vătămate sau a părții civile nu este obligatorie.”

28. La articolul 259, alineatul (13) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) Citarea prin intermediul poștei electronice sau al unui sistem de mesagerie electronică se face la adresa electronică ori la coordonatele care au fost indicate în acest scop organului judiciar de către persoana citată sau de către reprezentantul ei. În cazul prevăzut la art. 257 alin. (6¹) citarea se face la adresa electronică indicată sau recunoscută de persoana citată ca aparținându-i.”

29. La articolul 260, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care scrisoarea recomandată prin care se citează un suspect sau inculpat care locuiește în străinătate nu poate fi înmănată, precum și în cazul în care statul destinatarului nu permite citarea prin poștă, înștiințarea prevăzută la art. 259 alin. (5) se va afișa la sediul parchetului sau al instanței, după caz.”

30. La articolul 260, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (5¹) și (5²), cu următorul cuprins:

„(5¹) Citarea și comunicarea actelor de procedură se realizează, cu prioritate, prin intermediul instituțiilor publice care au atribuții privind facilitarea participării victimelor la urmărirea penală și judecată ori prin intermediul organelor de poliție sau al jandarmeriei în următoarele cazuri:

a) când față de persoana citată sunt luate măsurile de protecție prevăzute la art. 126 sau 127;

b) când, pentru siguranța persoanei citate sau a membrilor de familie ai acesteia, organul judiciar apreciază că informațiile privind reședința persoanei citate sau locația în care se află aceasta nu pot fi făcute cunoscute;

c) când persoana citată se află într-o locuință protejată, într-un centru rezidențial sau într-un adăpost pentru victime.

(5²) În situațiile prevăzute la alin. (5¹) procesul-verbal întocmit de funcționarul care a luat legătura cu persoana citată, fără informațiile referitoare la adresa sau zona în care se află aceasta, se depune la dosarul cauzei.”

31. La articolul 261, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Persoana care primește citația semnează dovada de primire, iar agentul, certificând identitatea și semnătura, încheie proces-verbal. Dacă aceasta refuză sau nu poate semna dovada de primire, agentul afișează înștiințarea pe ușa locuinței, încheind proces-verbal.

.....
(5) În cazul când persoana citată locuiește într-un imobil cu mai multe apartamente sau într-un hotel, dacă în citație nu s-a indicat apartamentul ori camera în care locuiește, agentul este obligat să facă investigații pentru a afla aceasta. Dacă investigațiile au rămas fără rezultat, agentul afișează înștiințarea pe ușa principală a clădirii, încheind proces-verbal și făcând mențiune despre împrejurările care au făcut imposibilă înmânarea citației.”

32. La articolul 281 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) asistarea de către avocat a suspectului, respectiv a inculpatului, atunci când asistența este obligatorie.”

33. La articolul 282 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) până la termenul stabilit potrivit dispozițiilor art. 344 alin. (4) pentru soluționarea cererilor și excepțiilor, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale;”

34. La articolul 282 alineatul (4), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în această procedură;”

35. La articolul 286 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) date referitoare la măsurile asigurătorii, măsurile de siguranță cu caracter medical, măsurile preventive și măsurile de protecție luate în cursul urmăririi penale, cu excepția situației în care menționarea măsurilor de protecție ar putea conduce la punerea în pericol a persoanei vătămate sau a martorului.”

36. La articolul 289, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Plângerea trebuie să cuprindă: numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului, numărul de telefon, adresa de poștă electronică și alte date de contact ale persoanei fizice ori, pentru persoane juridice, denumirea, sediul, codul unic de înregistrare, codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, indicarea reprezentantului legal ori convențional, numărul de telefon, de fax, adresa de poștă electronică și alte date de contact, descrierea faptei care formează obiectul plângerii, precum și indicarea făptuitorului și a mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute.”

37. La articolul 289, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul în care fapta care formează obiectul plângerii este o infracțiune prevăzută de art. 188 – 223, 374 sau 378 – 380 din Codul penal, plângerea poate fi trimisă organului de urmărire penală prin poștă electronică sau mesagerie electronică, fără îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (5). Persoana care formulează plângerea atașează copia actului de identitate, iar în cazul în care nu are acces la acesta, orice dovadă privind identitatea sa, putând atașa și mijloace de probă compatibile cu transmiterea în formă electronică.”

38. La articolul 289, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Persoana care depune plângerea primește, de îndată, în scris, dovada înregistrării acesteia, inclusiv în cazul prevăzut la alin. (6). Dacă plângerea este trimisă în oricare dintre modalitățile prevăzute la alin. (5) sau (5¹), organul de urmărire penală care a primit-o comunică, în aceeași modalitate, dovada înregistrării către persoana care a formulat plângerea.”

39. După articolul 289, se introduce un nou articol, art. 289¹, cu următorul cuprins:

**„Obligațiile
organului de
urmărire penală în
procedura plângerii**

Art. 289¹. – (1) Victimele prevăzute la art. 113 alin. (2) pot solicita, prin plângerea formulată, păstrarea confidențialității domiciliului lor și a celorlalte date personale, indicându-le într-un înscris separat, depus împreună cu plângerea, în care sunt arătate și motivele acestei solicitări.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) organul de urmărire penală care a înregistrat plângerea audiază, de îndată, persoana care a formulat plângerea. Declarația, plângerea și înscrisul separat depus sunt înaintate, de îndată, procurorului.

(3) Dacă motivele invocate de persoana care a formulat plângerea sunt întemeiate, procurorul dispune ca adresa la care locuiește această persoană, adresa la care dorește să i se comunice actele de procedură, numărul de telefon, adresa de e-mail și orice alte date de contact să fie

consemnate separat, într-un proces verbal, inclusiv la momentul audierii acesteia. Procurorul poate lua oricare dintre măsurile de protecție în condițiile art. 126.

(4) Înscrișul separat prevăzut la alin. (1) și procesul-verbal prevăzut la alin. (3) se păstrează în condiții de confidențialitate și se trimit instanței în cazul sesizării acesteia, unde se păstrează în aceleași condiții.”

40. La articolul 306, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Organul de urmărire penală se pronunță, în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acestora, prin ordonanță motivată, în condițiile prevăzute la art. 100 alin. (3) și (4), asupra cererilor de administrare a probelor, în limita competenței sale.”

41. La articolul 306, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Dacă soluționarea cererii în termenul prevăzut la alin. (4) ar aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților, organul de urmărire penală poate amâna motivat soluționarea cererii pentru o perioadă de maximum 60 de zile, comunicând acest fapt părții sau subiectului procesual, în termenul de 30 de zile de la formularea acesteia.”

42. La articolul 328, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În rechizitoriu se arată numele și prenumele persoanelor care trebuie citate în instanță, cu indicarea calității lor în proces, și locul unde urmează a fi citate. Când față de persoana ce urmează a fi citată a fost luată în cursul urmăririi penale o măsură de protecție prevăzută la art. 126, când aceasta se află într-o locuință protejată, într-un centru rezidențial sau într-un adăpost pentru victime, precum și atunci când procurorul, din oficiu ori la solicitarea persoanei, apreciază că pentru siguranța acesteia sau a membrilor săi de familie informațiile privind reședința ori locația în care se află persoana nu pot fi făcute cunoscute, locul citării nu se menționează în rechizitoriu, iar informațiile necesare citării acelei persoane sunt înaintate instanței separat, în condiții de confidențialitate.”

43. La articolul 329, alineatele (2) – (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Rechizitoriul însoțit de dosarul cauzei și de un număr necesar de copii certificate ale rechizitoriului, pentru a fi comunicate persoanei vătămate, inculpatului și celorlalte părți, se trimit instanței competente să judece cauza în fond. Procurorul trimite instanței și o copie electronică certificată a rechizitoriului.

(3) În situația în care inculpatul, persoana vătămată, partea civilă sau partea responsabilă civilmente nu cunosc limba română, se vor lua măsuri pentru traducerea autorizată a rechizitoriului, care va fi atașată actelor menționate la alin. (2). Când nu există traducători autorizați, traducerea rechizitoriului se face de o persoană care poate comunica cu inculpatul, persoana vătămată sau partea civilă respectivă.

(4) Inculpatul, persoana vătămată, partea civilă sau partea responsabilă civilmente, cetățean român aparținând unei minorități naționale, poate solicita să îi fie comunicată o traducere a rechizitoriului în limba maternă.”

44. După articolul 331 se introduce un nou articol, art. 331¹, cu următorul cuprins:

**„Dispozițiile
privitoare
la măsurile
de protecție**

Art. 331¹. – Dacă apreciază că față de persoana vătămată, partea civilă sau partea responsabilă civilmente, persoane fizice, precum și față de martor este necesară luarea unei măsuri de protecție prevăzute la art. 127, procurorul, prin rechizitoriu, propune luarea acelei măsuri. În cazul în care mențiunea privind luarea măsurii de protecție poate pune în pericol persoanele protejate, propunerea este înaintată separat judecătorului de cameră preliminară, iar dosarul format, soluția pronunțată și modalitatea executării ei sunt confidentiale, inclusiv față de celelalte părți și apărătorii lor. Dispozițiile art. 128 se aplică în mod corespunzător.”

45. Articolul 343 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Durata procedurii
în camera
preliminară**

Art. 343. – (1) Durata procedurii în camera preliminară este de cel mult 60 de zile de la data înregistrării cauzei la instanță.

(2) Pentru respectarea dispozițiilor alin. (1) judecătorul de cameră preliminară are îndatorirea să ia din timp toate măsurile necesare pentru asigurarea apărării obligatorii, dacă este cazul, și pentru ca la termenul fixat procedura de citare să fie legal îndeplinită, iar soluționarea cererilor și excepțiilor să nu sufere amânare.

(3) În cazul în care, deși procedura de citare este legal îndeplinită, soluționarea cererilor și excepțiilor nu se poate realiza la termenul stabilit potrivit dispozițiilor art. 344 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară acordă termen în continuare, fără citarea părților și a persoanei vătămate. Cu excepția termenului prevăzut la art. 345 alin. (3), termenele sunt stabilite în zile succesive. Pentru motive întemeiate, termenele în continuare în camera preliminară pot fi stabilite în zile nesucsesive, între care nu poate fi un interval mai mare de 7 zile.

(4) Citațiile pentru termenul stabilit potrivit dispozițiilor art. 344 alin. (4) conțin mențiunea referitoare la acordarea termenelor în continuare și atenționarea că pentru termenele stabilite ulterior nu se vor emite alte citații, părțile și subiecții procesuali având obligația de a urmări parcursul dosarului.

(5) Termenele de judecată în camera preliminară pot fi stabilite după un interval mai mare de 7 zile numai dacă probele încuviințate sau măsurile dispuse, prin natura lor, împiedică stabilirea unui termen mai scurt.

(6) Pentru termenele stabilite conform alin. (5) se citează părțile și persoana vătămată care nu

au termen în cunoștință și care nu au cerut judecata în lipsă. Prevederile art. 353 se aplică în mod corespunzător.

(7) În cazul în care procedura de citare este legal îndeplinită la termenul stabilit potrivit dispozițiilor alin. (5), dar, din motive obiective, cauza nu poate fi soluționată la acest termen, judecătorul stabilește termene în continuare. Prevederile alin. (3) – (6) se aplică în mod corespunzător.”

46. La articolul 344, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică părților și persoanei vătămate, la adresa unde locuiesc sau la adresa poștală ori electronică la care au solicitat comunicarea actelor de procedură. Prevederile art. 260 alin. (5¹) și (5²) se aplică în mod corespunzător. În cazul în care inculpatul este arestat, rechizitoriul i se comunică la locul de deținere. Inculpatului, celorlalte părți și persoanei vătămate li se aduc la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Termenul este stabilit de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, dar nu poate fi mai scurt de 20 de zile.”

47. La articolul 344, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazurile prevăzute la art. 90 și art. 93 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu și stabilește, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, termenul în care acesta poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, care nu poate fi mai scurt de 20 de zile.”

48. La articolul 344, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Cu excepția situațiilor în care, în mod obiectiv, acest lucru nu este posibil, în cazurile prevăzute la art. 93 alin. (4), precum și în orice alte cazuri în care persoanei vătămate sau părții civile li s-a desemnat un apărător din oficiu în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară ia măsuri pentru desemnarea aceleiași apărător din oficiu și stabilește termenul prevăzut la alin.(3).

(3²) Prevederile alin. (3¹) se aplică în mod corespunzător în cazurile prevăzute la art. 90, precum și în orice alte cazuri în care inculpatului i s-a desemnat un apărător din oficiu în cursul urmăririi penale.”

49. La articolul 344, după alineatul (4) se introduc opt noi alineate, alin. (5) – (12), cu următorul cuprins:

„(5) După termenul stabilit potrivit dispozițiilor alin. (4) pentru soluționarea cererilor și excepțiilor formulate, nu pot fi ridicate din oficiu ori formulate de părți sau persoana vătămată alte cereri sau excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, cu excepția cazurilor de nulitate absolută.

(6) Părțile și persoana vătămată indică, la momentul formulării cererilor și excepțiilor, și probele în dovedirea acestora.

(7) În cazul în care, pentru soluționarea cererilor și excepțiilor formulate, părțile sau persoana vătămată solicită probe noi, dacă mijloacele de probă sunt în posesia părții care le solicită, aceasta le depune la dosar la termenul la care sunt încuviințate.

(8) Pentru prezentarea înscrisurilor care în mod obiectiv nu au putut fi depuse în condițiile prevăzute la alin. (7), judecătorul de cameră preliminară nu poate acorda decât un singur termen, care nu poate depăși 7 zile.

(9) În cazul în care nu se află în posesia înscrisurilor sau a altor mijloace de probă solicitate, persoana vătămată sau partea care solicită administrarea probei, indică prin cerere și persoana fizică sau juridică în posesia căreia se află acestea, precum și datele de contact ale deținătorului.

(10) Dispozițiile art. 383 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(11) Pentru soluționarea cu celeritate a cauzei, judecătorul de cameră preliminară verifică îndeplinirea dispozițiilor privind citarea și,

după caz, procedează la completarea ori refacerea acestora, astfel încât, la termenul stabilit potrivit dispozițiilor alin. (4), să poată fi supuse dezbaterii cererile și excepțiile formulate, precum și excepțiile ridicate din oficiu.

(12) În situațiile prevăzute la art. 331¹, precum și atunci când se apreciază necesar, judecătorul de cameră preliminară, prin rezoluție, de urgență, fără citarea părților și fără participarea procurorului, stabilește un circuit separat în incinta instanței, diferit de cel accesibil publicului sau inculpaților, pentru persoana vătămată, partea, martorul sau alt subiect procesual către sala de judecată sau către incintele concepute sau adaptate în scopul audierii acesteia.”

50. După articolul 346 se introduce un nou articol, art. 346¹, cu următorul cuprins:

**„Autoritatea
de lucru judecat
a soluțiilor
judecătorului de
cameră preliminară**

Art. 346¹. – (1) Încheierile definitive ale judecătorului de cameră preliminară prin care au fost respinse cererile și excepțiile privind legalitatea administrării probelor sau a efectuării actelor de urmărire penală, precum și cele prin care au fost excluse probe administrate în cursul urmăririi penale ori s-a constatat nelegalitatea unor acte de urmărire penală au autoritate de lucru judecat, inclusiv în cazul unei noi trimiteri în judecată după restituirea cauzei la parchet, precum și în cauzele disjuncte.

(2) Autoritatea de lucru judecat prevăzută la alin. (1) poate fi invocată în orice stare a procesului.”

51. La articolul 353, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 353. – (1) Judecata poate avea loc numai dacă persoana vătămată și părțile sunt legal citate și procedura este îndeplinită. Inculpatul, partea civilă, partea responsabilă civilmente, persoana vătămată, și, după caz, reprezentanții legali ai acestora se citează din oficiu de către instanță. Instanța poate dispune citarea altor subiecți procesuali atunci când prezența acestora este necesară pentru soluționarea cauzei. Înfațișarea persoanei vătămate sau a părții în instanță, în persoană sau prin reprezentant ori avocat ales sau avocat din oficiu, dacă acesta din

urmă a luat legătura cu persoana reprezentată, acoperă orice nelegalitate survenită în procedura de citare.

(2) Partea sau alt subiect procesual principal prezent personal, prin reprezentant sau prin apărător ales la un termen, precum și acela căruia, personal, prin reprezentant sau apărător ales ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței, i s-a înmănat în mod legal citația pentru un termen de judecată nu mai sunt citați pentru termenele ulterioare, chiar dacă ar lipsi la vreunul dintre aceste termene, cu excepția situațiilor în care prezența acestora este obligatorie. Militarii și deținuții sunt citați din oficiu la fiecare termen, cu excepția situației în care au solicitat ca judecata să se desfășoare în lipsă.”

52. La articolul 361, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

„(9) În situațiile prevăzute la art. 331¹, precum și atunci când se apreciază necesar, președintele completului dispune, din oficiu, prin rezoluție, de urgență, în cameră de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului, un circuit separat în incinta instanței, diferit de cel accesibil publicului sau inculpaților, pentru persoana vătămată, partea, martorul sau alt subiect procesual, către sala de judecată sau către incintele concepute sau adaptate în scopul audierii acesteia.”

53. După articolul 399 se introduce un nou articol, art. 399¹, cu următorul cuprins:

**„Dispozițiile
cu privire la
măsurile de
protecție**

Art. 399¹. – (1) Instanța de judecată are obligația ca, prin hotărâre, să se pronunțe asupra menținerii ori încetării măsurilor de protecție dispuse pe parcursul procesului penal potrivit dispozițiilor art. 126 și 127.

(2) În cazul în care mențiunea privind măsura de protecție pune în pericol persoana protejată, instanța dispune asupra acesteia prin încheiere separată, anterior pronunțării hotărârii prevăzute de art. 396. Dispozițiile art. 128 alin. (4) – (8) se aplică în mod corespunzător.”

54. La articolul 404 alineatul (4), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) măsurile de protecție;”

55. La articolul 488¹, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 488¹. – (1) Dacă activitatea de urmărire penală, de cameră preliminară sau de judecată nu se îndeplinește într-o durată rezonabilă, se poate face contestație, solicitându-se accelerarea procedurii.

(2) Contestația poate fi introdusă de către suspect, inculpat, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente. În cursul judecății și în camera preliminară, contestația poate fi introdusă și de către procuror.”

56. La articolul 488¹ alineatul (3), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) după cel puțin 6 luni de la trimiterea în judecată, pentru cauzele aflate în procedura de camera preliminară sau după cel puțin un an de la începerea judecății în primă instanță;

c) după cel puțin 3 luni de la sesizarea cu contestația împotriva încheierii de cameră preliminară sau după cel puțin 6 luni de la sesizarea instanței cu o cale de atac, pentru cauzele aflate în căile de atac ordinare sau extraordinare.”

57. La articolul 488² alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în cauzele penale aflate în camera preliminară, în cursul judecății sau în căile de atac, ordinare ori extraordinare, după caz, judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori instanței ierarhic superioare celei pe rolul căreia se află cauza.”

58. La articolul 488⁴ alineatul (1), partea introductivă și literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 488⁴. – (1) Judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța, în vederea soluționării contestației, dispune următoarele măsuri:

a) informarea procurorului, respectiv a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței pe rolul căreia se află cauza, cu privire la contestația formulată, cu mențiunea posibilității de a formula un punct de vedere cu privire la aceasta;

b) transmiterea în cel mult 5 zile a dosarului sau a unei copii certificate a dosarului cauzei de către procuror, judecătorul de cameră preliminară, respectiv de către instanța pe rolul căreia se află cauza;”

59. La articolul 488⁴, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța soluționează contestația în cel mult 20 zile de la înregistrarea acesteia.”

60. La articolul 488⁵, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 488⁵. – (1) Judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța, soluționând contestația, verifică durata procedurilor pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a punctelor de vedere prezentate și se pronunță prin încheiere.”

61. La articolul 488⁵ alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța, în aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurii judiciare, va lua în considerare următoarele elemente:”

62. La articolul 488⁵, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța, în aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurii judiciare, ia în considerare și următoarele elemente privind activitatea organului judiciar:

a) dacă legea stabilește un termen de finalizare a unei proceduri, de pronunțare ori de motivare a unei hotărâri, însă acest termen s-a împlinit fără rezultat;

b) dacă organul judiciar a stabilit un termen în care un participant la proces trebuia să îndeplinească un act de procedură, iar acest termen s-a împlinit, însă organul judiciar nu a luat, față de cel care nu și-a îndeplinit obligația, măsurile prevăzute de lege;

c) dacă o persoană ori o autoritate care nu are calitatea de parte sau persoană vătămată a fost obligată să comunice organului judiciar, într-un anumit termen, un înscris sau date ori alte informații rezultate din evidențele ei și care erau necesare soluționării procesului, iar acest termen s-a împlinit, însă organul judiciar nu a luat, față de cel care nu și-a îndeplinit obligația, măsurile prevăzute de lege.”

63. La articolul 488⁶, alineatele (1), (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 488⁶. – (1) Când apreciază contestația ca fiind întemeiată, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța admite contestația și stabilește termenul în care procurorul să rezolve cauza potrivit art. 327, respectiv judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată să soluționeze cauza, precum și termenul în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

(2) În toate cazurile, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța care soluționează contestația nu va putea da îndrumări și nici nu va putea oferi dezlegări asupra unor probleme de fapt sau de drept care să anticipeze modul de soluționare a procesului ori care să aducă atingere libertății judecătorului cauzei de a hotărî, conform legii, cu privire la soluția ce trebuie dată procesului, ori, după caz, libertății procurorului de a pronunța soluția pe care o consideră legală și temeinică.

.....
(7) Încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau instanța soluționează contestația nu este supusă niciunei căi de atac.”

64. La articolul 488⁶, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alin. (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Cauzele în care a fost admisă o contestație privind durata procesului penal se soluționează de urgență și cu precădere, în condițiile art. 355.

(10) Prin excepție de la dispozițiile art. 275 alin. (2), în cazurile în care contestația privind durata procesului este respinsă, deși au fost depășite duratele prevăzute de art. 488¹ alin. (3), cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.”

Art. II. – (1) Cauzele înregistrate la organele de urmărire penală până la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân în competența organelor de urmărire penală legal sesizate, urmând a fi soluționate cu aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) În cauzele prevăzute la alin. (1) sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară și a instanței de judecată se va face potrivit normelor de competență din prezenta lege.

(3) Cauzele aflate în camera preliminară sau în curs de judecată la intrarea în vigoare a prezentei legi rămân în competența aceleiași instanțe, dacă aceasta era competentă la data sesizării, procedura de cameră preliminară și, după caz, judecata urmând a se desfășura potrivit prezentei legi. În cazul desființării hotărârii cu trimitere spre rejudecare, cauza se trimite spre rejudecare aceleiași instanțe.

(4) În cazul restituirii la parchet a cauzelor prevăzute la alin. (1) sau alin. (3), urmărirea penală se va efectua de către organele de urmărire penală competente conform dispozițiilor din prezenta lege.

(5) Actele de procedură îndeplinite înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile.

(6) Nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi poate fi invocată numai în condițiile Codului de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege. În cauzele aflate în procedura camerei preliminare la data intrării în vigoare a prezentei legi, nulitatea relativă întemeiată pe încălcarea dispozițiilor legale intervenită în cursul urmăririi penale poate fi invocată până la închiderea procedurii de cameră preliminară.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI

✓
NATALIA – ELENA INTOTERO

MIRCEA ABRUDEAN

București,
Nr.

adresa nr.749/22.05.2026 - sesizare CCR PL-x n r.228/2026

From: Vicepreședinte ICCJ - materie penală <vicepresedinte.penal@scj.ro>
To: registratura.jurisdictionala@ccr.ro, ccr@ccr.ro, cristina.titrisca@ccr.ro
Cc: 'Presedinte ICCJ' <presedinte@scj.ro>

Fri, 05/22/2026 01:57 PM

Attachments: PLx 228 2026.pdf (1 MB), Hot. nr.1.pdf (6 MB), adresa inaintare.pdf (334 KB)

26

Bună ziua,

Vă transmitem, atașat, adresa nr.749/22.05.2026 vizând sesizarea Curții Constituționale în scopul de a se pronunța asupra constituționalității Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2020 privind Codul de procedură penală (PL-x nr. 228/2026)

Cu deosebită considerație,

Prim-grefier Cabinet Vicepreședinte ÎCCJ Mirela Alecu

Tel. 021 310 38 86

